

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13.8.2014 samosoudcem JUDr. Radimem Švecem takto:

Obžalovaní

1 . xxx,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, soukromý podnikatel, t.č. v vazbě v jiné věci ve Vazební věznici Ostrava,

2 . xxx,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

jsou vinni, že

obžalovaní xxx a xxx

v období od nejméně 1.8.2010 do 10.7.2012 v Ostravě, okres Ostrava na nezjištěném místě, po vzájemné dohodě, obžalovaný xxx jako jediný jednatel spol. Expand services s.r.o., se sídlem v Ostravě-Vítkovicích, provozující mimo jiné hostinskou činnost a jeho bratr obžalovaný xxx, jinak též v období od 1.7.2008 do 2.5.2011 jako zaměstnanec této firmy, který měl též řídicí a kontrolní pravomoci ve firmě, jako osoby srozuměné s tím, že na území České republiky lze skladovat, přepravovat a uvádět do oběhu tabákové výrobky a alkoholické nápoje obsahující líh pouze pokud jsou označené příslušnými nálepkami a kontrolními páskami, na nezjištěném místě ČR opakovaně zajistili v době od nejméně 1.8.2010 do 10.7.2012 nákup **nejméně 625 l lihovin** různých značek, které v rozporu s ust. § 1 a § 3 zákona č. 676/2004 Sb. o povinném značení lihu nebyly označeny pro daňové území České republiky platnou kontrolní páskou a v době nejméně od 1.8.2011 do 10.7.2012 nákup **nejméně 436 krabiček** cigaret různých značek, které v rozporu s ust. § 114

zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních a vyhlášky Ministerstva financí č. 467/2003 o používání tabákových nálepek při značení tabákových výrobků nebyly označeny pro daňové území České republiky platnou tabákovou nálepkou, které prostřednictvím zaměstnanců a vozidel obchodní společnosti Expand services přepravili do provozovny bistra spol. Expand services, s.r.o. umístěného v Mošnově, okr. Nový Jičín v budově č.p. 354 podnikatelského areálu Společnosti pro využití letiště Ostrava-Mošnov, a.s., kde prodavačky této obchodní společnosti xxx a xxx na základě jejich pokynů postupně prodávaly litr lihoviny za částku od 85,-Kč a krabičku cigaret za částku od 37,-Kč, následně utržené finanční částky převzali a nezaevidovali do účetnictví firmy, přičemž takto bylo prodáno **nejméně 509 l lihovin**, přičemž ke dni 10.7.2012 v předmětné provozovně skladovali **nejméně 376 ks krabiček cigaret různých značek** neoznačených platnými tabákovými nálepkami a **116 ks lahví o objemu 1,0 l s různými lihovinami** o lihovosti od 31,98 % do 37,69 % neoznačených kontrolními páskami, a tímto jednáním, kterým v rozporu s § 4 odst. 1 písm. f) a § 9 odst. 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních nepřiznali a neodvedli spotřební daň u lihovin ve výši **nejméně 63.947,- Kč** a u **nejméně cigaret 18.520,- Kč**, čímž způsobili České republice na spotřební dani škodu v celkové výši **nejméně 82.467,- Kč**,

t e d y

ve větším rozsahu zkrátili daň,

č í m ž s p á c h a l i

obž. xxx a xxx

přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku

a o d s u z u j í s e

obž. xxx

podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let a 3 (tří) měsíců.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku, § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku **se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 40 denních sazeb po 1.000 (jeden) tisíc korun, tedy v celkové výši 40.000,- Kč.**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku **pro případ, že by ve stanovené lhůtě peněžitý trest nebyl vykonán, stanoví se náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.**

obž. xxx

podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let a 3 (tří) měsíců.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku, § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 40 denních sazeb po 1.000 (jeden) tisíc korun, tedy v celkové výši 40.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku pro případ, že by ve stanovené lhůtě peněžitý trest nebyl vykonán, stanoví se náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném hlavním líčení a na základě v něm provedených důkazů vzal soud za zjištěný a prokázaný skutkový stav, jak je popsán ve skutkové větě výroku rozsudku shora.

Obžalovaní v průběhu přípravného řízení využili svého práva a ve věci nevyprovádali. Slyšení před soudem popřeli, že by se dopustili jednání tak, jak je jim obžalobou kladeno za vinu.

Obž. xxx k věci vypověděl, že druhý den dovolené mu zavolal bratr, že má v Mošnově problém a potřebuje pomoc. Když mu řekl, že mu v tom nepomůže, tak chtěl ať mu aspoň zajistí nějakého právního zástupce - specialistu na daňové právo. Žádného takového specialistu neznal a tak mu dal číslo na Mgr. Prajznera, se kterým se bratr spojil a dál komunikoval. Když přijel z dovolené, tak se dozvěděl o tom, že na Mošnov měl být přivezen alkohol, který měl být později prodán. Prodavačky se s ním na toto téma odmítly bavit a odkázaly jej na bratra. Ten mu řekl, že se jedná o jednorázový "kšeft", který měl domluvený. Řekl, že se omlouvá, že to tak dopadlo. Potom zjistil, že bratr za pomoci dalších lidí tam alkohol dovážel a prodával. Potřeboval se dozvědět, kdo všechno do toho byl zasvěcen. Svědek xxx mu posléze řekl, že bratr v Ostravě na jednom místě skladuje alkohol a dodává ho do Mošnova. Bratr xxx nikdy nepracoval, celý život se živil trestnou činností a pašováním, ale on nemyslel, že do své činnosti zatáhne firmu a jeho zaměstnance. Jediné co vidí jako trochu přitěžující pro něj je to, že lahve byly vystavené okolkované a prodávaly se za 115,- Kč. Vzpomněl si, že v r. 2011 při nákupu jiného alkoholu, který byl opatřený legálně, mu distributor nabídl, že když vezme víc palet, tak dostane bonus 30 litrů alkoholu – namíchaného rumu, který byl opatřen páskou – kolkem. Jemu se to nelíbilo, a proto šel na celní správu. Informoval se, co to znamená. Když mu popsali postupy, tak jej nenapadlo nic lepšího, než že všech 30 litrů alkoholu vzal a poprosil paní xxx, aby alkohol rozprodala po nějakých známých, protože do měsíce by mu to stejně posbírali. Kdybych je rozhodil po 30 provozovnách, ztratil by přehled a mohl by se dostat do problémů. Tím asi nastavil scénář, jak by se na tom dalo vydělávat. Lidi alkohol kupovali, zvykli si na to a později musel být alkohol z vystaveného zboží stažen, protože policisté mu volali, co to má znamenat, že má vodku za 115,- Kč. Proto volal do Mošnova a řekl, že to musí stáhnout. Víc se o věc nestaral. Nenapadlo jej, že by bratr prodával neokolkovaný alkohol a cigarety. Ani při jedné kontrole v jeho prodejnách se nestalo, že by u něj našli neokolkovanou lahev. To se vyskytlo jen v Mošnově. On do Mošnova jezdil jen asi 1x – 2x ročně. Není možné, že by dodával alkohol a přebíral za alkohol peníze v Mošnově. Od matky se pak dozvěděl, že bratr s alkoholem "kšeftuje" už dlouho, že ona sama si od něj něco koupí třeba na vánoce. Nemůže soudu sdělit odběratele či výrobce, protože by tyto svědky vystavil psychickému i fyzickému nátlaku ze strany bratra. Zásobování v Mošnově si řídila paní xxx, která zavolala přímo bratrovi nebo nějakému řidiči. On jako jednatel měl hrubý odhad o tom, jak to tam funguje, ani nevěděl jaký je tam hrubý obrat. Fungovalo to tam bez problémů. Byli v Primorsku s družkou xxx, která pracuje v Mošnově jako účetní. Dělal účetní pro dalších asi 30 provozoven. Paní xxx v Mošnově nenavštěvoval. Neměl potřebu do těchto kanceláří jezdit. Když si domluvil nějakou schůzku, tak se kdykoliv kdekoliv s každým sešel, nikdy ne v kanceláři. Pokud jde o zapojení bratra

do činnosti firmy, pak bratrovi dal smlouvu asi na dva roky, protože to potřeboval kvůli soudu. Byl zaměstnán na zkrácený úvazek. Staral se o auta, když je vyučený automechanik. Řešil nestandardní situace, když třeba někdo něco odcizil. Řídící činnost měl vůči řidičům. Ostatní vedoucí pracovníky si řídil on sám. Bratra posílal třeba na kontrolu k automatům. Pracoval nárazově 1 – 2x týdně. V létě jezdil do Mošnova určitě často, odhadem tak 2x týdně.

Obž. xxx slyšen jako obžalovaný vypověděl, že s obžalobou nesouhlasí. Žádného daňového úniku se nedopustil. Bratr je jednatelem firmy EXPAND. Byl u bratra zaměstnán od 1.7.2008 do 2.5.2011. Potom s ním rozvázal pracovní poměr z toho důvodu, že si na sebe nevydělá. Nepohodli se. Potom pracoval na dohodu. Neměl žádnou řídicí ani kontrolní pravomoc. Do Mošnova jezdil 1x za měsíc, bylo i období, kdy tam nebyl i několik měsíců. Když tam jel, tak většinou na příkaz bratra. Zboží se vozilo do Mošnova z Makra. Občas mu bratr přivezl zalepené krabice a řekl, že je v nich alkohol, aby je odvezl do Mošnova. Že byl alkohol nekolovaný, to nevěděl. Krabice byly zalepené. Dával je do místnosti, která nebyla součástí prodejny. Vezl je asi 3x až 10x. O jaké množství se mělo jednat, také neví. Nevzpomíná si, jak vše potom probíhalo účetně. 10.7.2012 mu pak volala p. xxx, že v místě je celní správa, že zachytili alkohol a potřebuje mluvit s bratrem. Ten byl zrovna na dovolené. Proto mu volal, ale nebral telefon. Aby bratrovi pomohl a firma nedostala pokutu, kontaktoval pana xxx, jestli by vše nevzal na sebe, že nebude "ztratný". Souhlasil a odjel do Mošnova. Měl obavu, že bratr bude nadávat, že to udělal špatně. Na podrobnosti si už nevzpomíná. V pracovním poměru byl jako řidič, když jezdil s dodávkou dálkové jízdy. Po ČR se přepravovalo zboží do Tesca. On sám s lidmi z Mošnova jednal pouze pokud dostal pokyn od bratra. Kromě zalepených beden s alkoholem nepřišel do styku s žádným alkoholem. Vztahy s bratrem byly někdy dobré, někdy špatné. Nyní jsou horší. K důvodům se nebude vyjadřovat. Bratr jezdil do Mošnova jednou nebo i několikrát týdně a Mošnov řídil. O všem rozhodoval. Kolik bylo beden s alkoholem, si už nepamatuje, ale snad 10. Jakým způsobem se bedny předávaly prodavačkám, neví, vždy se to položilo do skladu. O nekolovaném alkoholu se dozvěděl, až když mu volala paní xxx. On sám prodavačky nikdy neukoloval. Pan xxx byl řidič, jezdil do Mošnova každý den. Neví, kdo přebíral tržby v Mošnově, snad paní xxx. Komu je pak odevzdávala ona, to neví. Mimo funkce řidiče nikdy jinou činnost neprováděl. Pokud byl bratr mimo republiku, tak něco s lidmi ve firmě i řešil, ale to jej bratr ukoloval přes telefon. On sám pověřil někoho jiného, aby krabice odvezl do Mošnova pouze výjimečně. Krabice si s bratrem předali vždy z auta do auta. Nevěděl, kde ty krabice byly předtím, než je od bratra k odvozu obdržel.

Mimo toho, že obžalovaní se prakticky usvědčují navzájem, jsou usvědčováni ze svého jednání jak výpověďmi slyšených svědků, tak rovněž dalšími důkazy, které byly soudu předloženy, a tento jimi důkaz provedl.

Výpovědi svědka xxx je jednání obžalovaných prokázáno, když z jeho výpovědi soud zjistil, že jako řidič vozil ve firmě zboží. Plnil uložené úkoly a vozil mimo jiné alkohol do bistra v Mošnově. Jezdil nepravdělně. Převezl naloženou dodávku, kterou naložil některý z dalších řidičů a on zboží odvezl do Mošnova. Šlo třeba o 5 krabic, ale vozil jsem i další nákupy z Makra na vaření do kuchyně. Ten, kdo měl noční, tak měl za úkol nakoupit v Makru, a další člověk, který nastoupil na denní, od něj auto převzal. Buď si ho předávali přímo u Makra, nebo se zaparkovalo u AGIP na Rudné v Ostravě. On sám ale jezdil spíše dálkové jízdy, třeba do ciziny. Řidičů bylo ve firmě hodně, střídali se. On jezdil na všechny provozovny firmy a také vozil nákupy z Makra, tabákové výrobky a alkohol. Alkohol viděl, byl neoznačený, bez etikety. Vždy se alkohol přivzál k ostatnímu zboží. Do krabice se vešlo asi 10 lahví. Alkohol byl v papírových krabicích. Krabice nebyly ani moc zalepené. Věděl, že lahve byly nekolované, protože je vytahoval, neboť na jednu provozovnu třeba neměla přijít celá krabice. Byl tam rum a vodka. To, že v krabicích našel nekolovaný alkohol, se stalo párkrát. Neví, kolikrát to bylo. Viděl alkohol i jinde, např. na provozovně firmy v herně. Obž. xxx byl ve firmě hlavní, byl oficiálně jednatelem. O všem rozhodoval, xxx byl xxx podřízen. Nepopulární problémy ve firmě řešil kdokoli z nich. Když měl třeba někdo manko, řešili

to xxx s xxx. Nedokáže říct, jak často býval xxx v Mošnově. xxx jakož i xxx mohli v Mošnově být snad 1x – 2x týdně. Neví, kdo činnost organizoval. Když přivezl zboží, to se vyskládalo do garáže bistra, ale oficiální převzetí zboží tam neprobíhalo. Řekli mu jen, aby ho tam složili. Papíry od nákupu nechával na místě. Od obžalovaných dostával instrukce k tomu, kam má jet. Jednoho dne červenci 2012 ráno byl kontaktován xxx, který mu pak řekl, že v Mošnově celní zátah. Vzhledem k tomu, že tam byl nalezen alkohol, který tam vozil, tak po něm chtěl, aby tam jel a nějakým způsobem to vysvětlil nebo tvrdil, že ty lahve má schované on. Já do Mošnova jel a udělal to. Za to, že věc s alkoholem vezme na sebe, mu xxx slíbil finanční hotovost ve výši 30.000,- Kč. Od té doby už s žádným z obžalovaných nemluvil, protože byl hned vzat do vazby. Z jeho pohledu firmu řídili oba bratři xxx. Peníze přebíralo více lidí, a to xxx, paní xxx jako vedoucí jídelny.

Situaci při prodeji sporného alkoholu pak prokazuje zejména svědkyně xxx, z jejíž výpovědi soud zjistil, že prodávali dodávaný alkohol a cigarety. Šlo o rum a vodku. Alkohol byl v litrových lahvích. A bylo to v období 3 – 4 let. Odkud pocházel alkohol, to netuší. Buď ho přivezl jeden z obžalovaných, případně některý z řidičů, nebo byl nachystaný na provozovně. Obž. xxx chtěl, že pokud jim alkohol xxx nedodá, tak mu mají hned zavolat. Když chtěla, aby jim alkohol přivezli, tak zavolala a když do dvou dnů nikdo alkohol nepřivezl, tak volala xxx a ten alkohol dodal. Nedokáže odhadnout, kolik alkoholu celkem provozovnou prošlo. Bylo to různě. Šlo o 50 litrů asi tak jednou za jeden až dva měsíce. Alkohol byl nachystaný v garáži nebo na chodbě. Nikdy ze strany obžalovaných nebyla upozorněna na to, že by se měl alkohol urychleně prodat. Veškeré zboží objednávala ona. O neolkovaném alkoholu se nevedla evidence. Ona jen napsala na papír, kolik ho bylo, a předala tento soupis p. xxx nebo účetní p. xxx. Do účetnictví nic nezapisovaly. Prodával se tam i jiný než neolkovaný alkohol. Šel také na odbyt. Většinu neolkovaného alkoholu si kupovali zaměstnanci, dále ho brali známí. Zaměstnanců tam bylo hodně, kuchaři, brigádníci apod. xxx jezdil na provozovnu do Mošnova někdy jednou za týden, ale někdy ho tam také neviděla celý měsíc. xxx tam jezdil ještě méně. Všechno, co potřebovali vyřešit, řešili po telefonu. Peníze předávali účetní nebo xxx. Nebyla nijak instruována, jak má postupovat v případě, že by na provozovnu přišli z celnice. Věděly ale, že alkohol nesmí vystavit. Alkohol byl pro vnitřní potřebu. Když přišel nějaký zákazník, kterého znaly, tak mu alkohol prodaly. Rozdíl mezi částkou 85,- Kč za litr alkoholu, kterou žádal obž. xxx a 100 Kč, za kterou byl fakticky alkohol prodávaný, se dával panu xxx. Stejně jako rozdíl z rozlévaného alkoholu. Alkohol se měl podle pokynu xxx prodávat za 85,- Kč za litr. Prodávaly jej ale za 100,- Kč. Na provozovně byly i cigarety, které se prodávaly za 37,- Kč. Chodili tam i bezdomovci, které neznala podle jména. Z pracovního poměru byla propuštěna. Propustil ji xxx, když chtěl, aby záležitost s alkoholem vzala na sebe, což odmítla. Potom měla dovolenou a následně už ji kontaktovala nějaká právnička z Ostravy. xxx u toho nebyl. Nejednal s ní. Pracovní doba byla od pondělí do neděle. Kolik alkoholu se prodalo za týden neví, bylo to různé. Někdy 20 litrů, někdy 2 litry. Tento alkohol se rozléval i do štamprlí za 10,- Kč. Zboží si objednávaly samy, kuchaři si také objednávali sami. Litrové láhve bez označení byly balené v krabicích po 10, byly zavěšené a zalepené páskou. Na krabici nebyl nápis. Alkohol se skladoval ve sprchách. Alkohol přivezl řidič buď společně se zbožím z Makra, nebo jeden z xxx. Vícekrát alkohol přivezl xxx, ale kolikrát, to neví. Paní xxx byla také propuštěna a pan xxx podal výpověď sám. To, že je propuštěna, jí měla vyřídit ona, když ještě byla ve zkušební lhůtě. Na provozovně zůstala paní xxx. Pokud jde o postavení xxx ve firmě, pak xxx jim řekl, že když tam nebude, mají se obracet na xxx.

Zmíněné skutečnosti potvrzuje dále svědkyně xxx, která pracovala jako prodavačka, přičemž z její výpovědi soud zjistil, že ve firmě byla dva a půl měsíce. Prodávat neolkovaný alkohol a cigarety brala jako příkaz nadřízeného. Pokyny dostávala od vedoucího nebo od provozní paní xxx. O ceně alkoholu ji informovala rovněž ona. Jak se alkohol a cigarety na prodejnu dostal neví, zboží už bylo nachystané na provozovně na chodbě na vozíku, když přišla do práce. Neodhadne, kolik alkoholu prodejnu prošlo za dobu, co tam pracovala. Peníze se dávaly do pokladny mezi ostatní. Alkohol se skladoval do sprchy. Sama uskladňovala jen jednu várku, což bylo asi 4 – 5 beden a v

bedně bylo snad 10 litrů. Byla ve zkušební době a ukončení pracovního poměru s ní projednala účetní. Účetní bývala na pracovišti pravidelně, měla tam kancelář. Jestli obžalovaní jezdili na provozovnu za účetní, to neví. Nikdy se nemluvilo o tom, odkud alkohol pochází.

Ve věci pak byla předvolána svědkyně xxx, která využila svého práva a ve věci odmítla výpověď, když stejným způsobem se k věci vyjádřila v přípravném řízení, neboť i v přípravném řízení uvedla, že má obavu, že by jí hrozilo trestní stíhání a tuto skutečnost není možno vyvrátit. Dále pak soud předvolal jako svědkyni xxx, přítelkyni obž. xxx, přičemž tato z uvedeného důvodu rovněž využila svého práva a ve věci nevypovídala, přičemž ve vztahu k obž. xxx není možno věc oddělit a soud tedy postoj této svědkyně musel akceptovat.

K věci byli dále vyslechnuti svědci xxx a xxx, kteří jako se kupující vyjádřili k otázce prodeje a množství prodejů uvedeného sporného alkoholu, přičemž z výpovědi svědka xxx soud zjistil, že alkohol mu byl nabídnut paní, která dělala provozní. Původně stál litr 80,- Kč, pak 110,- Kč. Když se ptal proč, bylo mu řečeno, že jim změnili cenu. Alkohol byl původně normálně v regálech. Až ke konci pro něj chodila někde na záchod a nosila ho zabalený v novinovém papíru. To už mu bylo podezřelé. Alkohol bral jen od ní.

Dále tento svědek vypověděl, že na jeden nákup bral i 5 lahví a takto nakupoval asi jeden rok. Jen on a jeho družka tam nechali i 10.000,- Kč měsíčně. Celé sociální dávky utratil za pití. Bral pití i kamarádům. Do bufetu přestal chodit poté, co na něj byl manžel provozní sprostý. To, že je to manžel nebo druh provozní mu řekla družka. Za měsíc koupili i 50 lahví. Láhve o objemu 1 litr byly zpočátku kolkované, pak byla nějaká várka, která neměla kolky vůbec. Láhve byly normálně uzavřené. Cena 80,- Kč byla i za láhev, která měla kolek. Družka nepracovala. Bral na dávkách osm tisíc, družka měla dva tisíce. V té době ve větší míře požíval alkohol. Dnes už ne. Pil vodku pořád, pil ji jako vodu. Dále uvedl, že věc mu byla podezřelá a bojoval proti ní, protože dnes nevidí na levé oko a neví proč. Má rakovinu, už měl být na operaci, ale kvůli věci samé ji pořád oddaluje.

Z výpovědi svědkyně xxx pak bylo zjištěno, že v bufetu v Mošnově se původně prodávaly litrovky alkoholu za 130,- Kč, potom bez štítku za 100,- Kč, ale kdo ho vozil a odkud, to neví. Kolik alkoholu koupila, neví, je to už dlouho, ale bylo toho dost. Dnes může pouze říct, že je oba dva z toho bolela hlava a nebylo to z toho důvodu, že by vypili moc. Nepamatuje si, kolik za alkohol utratila za měsíc. V místě se zdržovali 2-3 roky. Asi v roce 2012 na podzim se odstěhovali do Frýdku Místku. Při nákupu říkali prodavačkám, že chtějí ten levnější, za 115. Původně byl v regálech pod pultem a pak pro něj chodily k záchodu a nosily v novinách. Alkohol se i rozléval. V bufetu za měsíc oba nechali tak 2.000,- Kč i s jídlem. Za alkohol to mohlo být tak 1.000,- Kč.

Soud dále vyslechl rovněž matku obžalovaných, xxx, která vypověděla, že o věci ví málo. Synové vše vedli sami. Je překvapená z toho, co se stalo, a mrzí ji to. Starší syn firmu vedl delší dobu, vše bylo v pořádku, oba se vždy shodli, jsou workoholici. Nyní xxx nemá s Karlem dobrý vztah, ale neví proč. Mrzí ji to. Asi jde o spor mezi manželkami synů. Dříve prodávala v trafice v období, kdy byla kauza s metylalkoholem. Měli stále kontroly. Syna xxx se ptala, zda je vše v pořádku, zda alkohol, který prodávají, není pančovaný. Říkal, že si může být jistá, že by nikdy nešel do pančovaného nebo nekolovaného alkoholu. Vše měl mít od jednoho dodavatele a ten je spolehlivý. S dodávkami jezdila různá auta. O to se staral syn xxx. Ten zajišťoval auta i zboží. Firmu řídil xxx. Zástupcem byl xxx, resp. si myslí, že byl zástupcem. xxx firmu řídil hlavně z domu, tj. z Ostravy - Proskovic. Pokud jde o účetnictví, tak to vedla jeho žena xxx. Je pravda, že ona sama chtěla po xxx alkohol a on jí ho dal, resp. vzala ho z Hrabové, ale nevzpomíná si, zda měl kolek, či nikoliv.

Jednání obžalovaných je pak dále dokumentováno a prokazováno protokoly o provedení prohlídek jiných prostor a pozemků, jak jsou založeny ve spise, včetně připojené fotodokumentace a plánek míst, kde byly prohlídky konány.

Skutečnost, že společnost Expand services s.r.o., jejímž jednatelem je obž. xxx, byla oprávněna provozovat svou činnost v objektu, jehož vlastníkem je Statutární město Ostrava a nájemcem společnost pro využití letiště Ostrava – Mošnov a.s., je prokázána podnájemní smlouvou ze dne 1.1.2006, jak je založena ve spise.

Rozsah a místo podnikatelské činnosti společnosti Expand services s.r.o., se sídlem v Ostravě – Vítkovicích, Lidická 880/33, je pak dokládán výpisem z živnostenského rejstříku, jak je založen na č.l. 314 – 330.

Na základě příkazu Okresního soudu v Nové Jičíně k prohlídce jiných prostor a pozemků ze dne 15.6.2012 č.j. 5 Nt 782/2012-4 byla dne 10.7.2012 provedena PČR jako neodkladný úkon prohlídka budovy č. 354 (bistro provozovatele Expand services, s.r.o.) nacházející se na pozemku p.č. 472 v podnikatelském areálu v Mošnově a z protokolu o této bylo zjištěno, že bylo nalezeno nejméně 376 ks krabiček cigaret, které nebyly řádně označeny pro daňové území České republiky platnou tabákovou nálepkou a dále bylo nalezeno 116 ks neoznačených lahví ve spotřebitelském balení o objemu 1 l s různými lihovinami, které nebyly řádně označeny pro daňové území České republiky platnou kontrolní páskou.

K obhajobě obžalovaných o nezákonnosti prohlídky nebytových prostor lze pouze konstatovat, že k jejich stížnosti rozhodoval v této věci Ústavní soud ČR, a usnesením ze dne 15.4.2014 zn. IV. US 1434/13 byla tato stížnost jako nedůvodná odmítnuta.

Ze zprávy Celního úřadu Mošnov se podává, že nalezený alkohol měl lihovost v rozmezí 31,98 % - 37,69 %. Průměrná lihovost je 35,87 %. Sazba spotřební daně z lihu tedy činí 28.500,- Kč na 100 l etanolu, což činí u aktuálního alkoholu 102,315 Kč na 1 litr nalezeného a zajištěného alkoholu.

Ze zprávy OSSZ Ostrava bylo zjištěno, že obž. xxx byl v období od 1.7.2008 do 2.5.2011 zaměstnancem společnosti Expand services, s.r.o.

Dle ust. § 1 odst. 3 zákona č. 676/2004 Sb. o povinném značení lihu líh ve spotřebitelském balení vyrobený na daňovém území České republiky nebo na toto území dovezený musí být označen kontrolní páskou. Dle ust. § 114 odst. 2 zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních a vyhlášky Ministerstva financí č. 467/2003 o používání tabákových nálepek při značení tabákových výrobků tabákové výrobky vyrobené na daňovém území České republiky, na daňové území České republiky dovezené nebo na daňové území České republiky dopravené z jiného členského státu musí být značeny tabákovou nálepkou. Vyhláška pak stanoví vzhled tabákové nálepky a způsob jejího používání včetně inventarizace a evidence, přičemž na tabákové nálepce je mimo jiné umístěn nápis " Česká republika".

Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních je plátcem daně fyzická nebo právnická osoba, která skladuje nebo dopravuje vybrané výrobky, aniž prokáže, že se jedná o vybrané výrobky pro osobní spotřebu, nebo uvádí do volného daňového oběhu vybrané výrobky, aniž prokáže, že se jedná o vybrané výrobky zdaněné, nebo pokud neprokáže způsob jejich nabytí oprávněně bez daně; za daň společně a nerozdílně odpovídá také právnická nebo fyzická osoba, která se na uvedeném skladování nebo dopravě podílela.

Dovážení, skladování, přepravování nebo uvádění do oběhu zboží bez nálepek, kontrolních pásek nebo jiných předmětů k jeho označení pro daňové účely v rozporu s jiným právním předpisem je jednáním v rozporu se zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních a se zákonem č. 676/2004 Sb., o povinném značení lihu, s navazujícími prováděcími předpisy.

Provedené důkazy hodnotil soud jak jednotlivě, tak v jejich vzájemné souvislosti.

V první řadě nutno konstatovat, že obžalovaní se prakticky zcela jednoznačně v rámci své vlastní obhajoby navzájem usvědčují. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že obžalovaní se dopustili jednání spočívajícího v tom, že v období od nejméně 1.8.2010 do 10.7.2012 v Ostravě, na nezjištěném místě, po vzájemné dohodě, obžalovaný xxx jako jediný jednatel spol. Expand services s.r.o., se sídlem v Ostravě-Vítkovicích, provozující mimo jiné hostinskou činnost, a jeho bratr obžalovaný xxx, jinak též v období od 1.7.2008 do 2.5.2011 jako zaměstnanec této firmy, který měl též řídicí a kontrolní pravomoci ve firmě, jako osoby srozuměné s tím, že na území České republiky lze skladovat, přepravovat a uvádět do oběhu tabákové výrobky a alkoholické nápoje obsahující líh pouze pokud jsou označené příslušnými nálepkami a kontrolními páskami, na nezjištěném místě ČR opakovaně zajistili v době od nejméně 1.8.2010 do 10.7.2012 nákup **nejméně 625 l lihovin** různých značek, které v rozporu s ust. § 1 a § 3 zákona č. 676/2004 Sb. o povinném značení lihu nebyly označeny pro daňové území České republiky platnou kontrolní páskou a v době nejméně od 1.8.2011 do 10.7.2012 nákup **nejméně 436 krabiček** cigaret různých značek, které v rozporu s ust. § 114 zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních a vyhlášky Ministerstva financí č. 467/2003 o používání tabákových nálepek při značení tabákových výrobků nebyly označeny pro daňové území České republiky platnou tabákovou nálepkou, které prostřednictvím zaměstnanců a vozidel obchodní společnosti Expand services přepravili do provozovny bistra spol. Expand services, s.r.o. umístěného v Mošnově, v budově č.p. 354 podnikatelského areálu Společnosti pro využití letiště Ostrava-Mošnov, a.s., kde prodavačky této obchodní společnosti xxx a xxx na základě jejich pokynů postupně prodávaly litr lihoviny za částku od 85,-Kč a krabičku cigaret za částku od 37,-Kč, následně utržené finanční částky převzali a nezaevidovali do účetnictví firmy, přičemž takto bylo prodáno nejméně 509 l lihovin o průměrné lihovosti 35,87 % (s celkovou výší spotřební daně 52.078,- Kč) a 60 krabiček cigaret (s celkovou výší spotřební daně 2.520,- Kč) a ke dni 10.7.2012 v předmětné provozovně skladovali nejméně 116 ks lahví o objemu 1,0 l s různými lihovinami o lihovosti od 31,98 % do 37,69 % neoznačené kontrolními páskami (s výší spotřební daně 11.868,- Kč) a 376 ks krabiček cigaret různých značek neoznačené platnými tabákovými nálepkami (s výší spotřební daně 15.792,- Kč) a vše s celkovou výší spotřební daně 27.930,-Kč, kterou v rozporu s §§ 4 odst. 1 písm. f) a 9 odst. 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních nepřiznali a neodvedli, čímž způsobili České republice na spotřební dani škodu v celkové výši **nejméně 82.258,- Kč**.

Pokud jde o množství alkoholu, které obžalovaní skladovali a uváděli do oběhu, jde o množství nejméně v rozsahu, který je uveden ve výroku rozsudku. V tomto případě musel soud vycházet z výpovědi slyšených svědkyň, které se podílely na prodeji jak lihovin, tak rovněž cigaret.

Z výpovědí je možno pouze mít za prokázané minimální množství ve vztahu k prodeji cigaret. Pokud jde o lihoviny, vycházel soud z výpovědí slyšených svědkyň, které se však vyjádřily pouze k otázce minimálních dodávek lihovin, nikoliv o množství prodeje. Jiné poklady pro stanovení tohoto údaje k dispozici nejsou. S ohledem na výpovědi svědkyň tedy bylo nutno vycházet z údajů, které jsou jednak jako minimálně prokázané množství nalezené při prohlídkách jiných prostor a pozemků. S ohledem na skutečnost, že soud může v rámci rozhodování o vině vycházet pouze z hodnot skutečně prokázaných, či hodnot zjištěných v nejméně prokázaném rozsahu, bylo toto nutno zohlednit při úpravě původních hodnot, z nichž vycházela obžaloba.

Soud pak vycházel z následujícího výpočtu vycházejícího z vyčíslení Celním úřadem Mošnov na čl. 12, 13 spisu. Při průměrné lihovosti 35,87 % s ohledem na minimální množství alkoholu, který byl dodán či následně nalezen, a neoznačených cigaret, činí výsledný únik na spotřební dani následující:

- vyčíslení spotřební daně z lihu z dodaných 625 l lihovin od 1.8.2011 do 10.7.2012 činí 63.947,- Kč (sto týdnů 6.25 l týdně, tedy 625 l celkem)
- vyčíslení spotřební daně z lihu z uskladněných a nalezených 116 litrů lihovin činí 11.970,- Kč
- vyčíslení spotřební daně z 60 krabiček cigaret prodaných za období od 1.8.2011 do 10.7.2012 činí 2.520,-Kč.
- vyčíslení spotřební daně z tabákových výrobků z uskladněných a nalezených 376 ks krabiček cigaret činí 15.960,-Kč

Pokud jde o množství nalezených cigaret a lahví lihovin, pak množství uváděné obžalobou je bez dalšího zdůvodnění v určitém rozporu se seznamem na čl. 19-21 spisu. Pro rozhodnutí je však v dané věci podstatný rozsah, který specifikuje obžaloba. Proto při počtu nalezených cigaret byl akceptován stav užitý stáním zástupcem, když jiný rozsah nebyl zdůvodněn a konkretizován. Minimální množství skladovaného a prodaného alkoholu soud vzal z výpovědi svědkyně xxx. Svědkyně dále jednoznačně vyvrací obhajobu obž. xxx, když mimo jiné tohoto obžalovaného označila jako osobu, která jednoznačně věděla a organizovala činnost okolo neokolkovaného alkoholu a navíc se snažila zajistit, aby toto jednání nebylo spojováno s jeho osobou. Skutečnost, že alkohol se do Mošnova dovážel a skladoval zde s vědomím obžalovaných či přímo v souvislosti s jejich jednáním je prokázána výpovědí svědka xxx, který se však rovněž nevyjádřil konkrétně k množství tohoto zboží. Z výpovědi matky obžalovaných, kdy jejím výsledku trvali obžalovaní, má soud za zjištěné, že v podnikání v uvedeném období oba obžalovaní plně spolupracovali, tedy jejich obhajoba je v rozporu s realitou. Jak již bylo uvedeno, při stanovení nejmenšího možného množství prodaných lihovin a krabiček cigaret bylo u obou obviněných vycházeno z výpovědi svědkyně xxx, která uvedla, že neokolkovaný alkohol se v bistru prodával v rozsahu nejméně 50 litrů jednou za jeden až dva měsíce, tedy nejméně 25 litrů.

I při této úpravě představující částečně omezení původního vyčíslení v obžalobě však je nutno konstatovat, že škoda, která byla způsobena společným a koordinovaným jednáním obou obžalovaných, přesáhla ve vztahu k spotřební dani tak, jak je upravena právními předpisy, částku 50.000 Kč. Jelikož tedy obžalovaní jednali jednoznačně při vědomí, že porušují platné právo a šlo o jednání vědomé, naplnili po všech stránkách skutkovou podstatu přečinu zkrácení daně, poplatku a jiné povinné platby dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, když daň zkrátily ve větším rozsahu, tedy v rozsahu přes 50.000 Kč (§ 138 odst. 1 trestního zákoníku).

Pokud pak jde o osobu svědka xxx a jím uváděná množství nakoupeného alkoholu, pak s ohledem na obsah této výpovědi a rozpor s výpovědí svědkyně Závodné není možno údaj o nakoupeném množství brát jako prokázaný, když ale na druhé straně to, že svědek nakupoval je potvrzen i výpovědí svědkyně xxx. Z výpovědi je však zjevné, že šlo mimo jiné o reakci na v té době probíhající kauzu s metanolem. Výpověď svědka obsahuje i vnitřní rozpory, kdy uvádí, že za měsíc koupili i 50 lahví, při uváděné ceně max. 110,- Kč, ale zároveň tvrdí, že utratili za alkohol za měsíc i 10.000,- Kč. Výpověď svědka xxx je tedy značně problematická a soud ji vzal za nevěrohodnou.

Tím, že obvinění xxx a xxx se společným vědomým a chtěným jednáním dopustili popsáním způsobem společného jednání, které naplňuje skutkovou podstatu přečinu zkrácení daně,

poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, neboť byli plátcí spotřební daně, kteří měli povinnost tuto daň přiznat v souladu s ustanoveními § 4 odst. 1 písm. f) a 9 odst. 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, což neučinili a spotřební daň tak zkrátily v rozsahu, jak byla vyčíslena. Učinili tak ve větším rozsahu, když hodnota úniku na dani je vyšší než 50.000,- Kč (§ 138 odst. 1 trestního zákoníku).

Při rozhodování o trestu byl soud veden ustanoveními §§ 38, 39 trestního zákoníku. Soud hodnotil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen. Obžalovaný porušil zájem společnosti na správném vyměření daně. Dále hodnotil způsob provedení činu a jeho následky, jakož i okolnosti, za kterých byl čin spáchán.

S ohledem na zjištění k jednotlivým osobám obžalovaných nutno konstatovat, že u obou je nutno ukládat obžalovaným ještě výchovný trest odnětí svobody s podmíněným odkladem, přičemž tento trest byl ukládán ve druhé třetině zákonné sazby u obou obžalovaných shodně v trvání 18 měsíců, byť u obž. xxx byl tento trest ukládán s ohledem na to, že jednání se dopustil jako statutární orgán společnosti, tedy její jednatel. Na druhé straně u obž. xxx, který oficiálně ve společnosti neměl žádné rozhodovací postavení, bylo nutno přihlídnout k tomu, že z opisu rejstříku trestů vyplývá, že se v minulosti dostal vícekrát do problému se zákonem, byť i v jeho případě je nutno konstatovat, že je osobou netrestanou. Přestože se tedy nyní projednávaného jednání původně dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, jeho odsouzení bylo amnestováno. Jeho osobu je tedy pouze nutno hodnotit jako osobu s větším sklonem k porušování právních povinností občana.

U obou obžalovaných pak byla zkušební doba stanovena v trvání 2 let a 3 měsíců, tedy v druhé čtvrtině zákonné sazby. Tato doba by měla zajistit kontrolu nad případným jednáním obžalovaných.

Vzhledem k tomu, že obžalovaní se dopustili úmyslného trestného jednání s cílem získat majetkový prospěch, byl jim dále uložen peněžitý trest, kdy u obou byl tento trest uložen v celkové výši 40.000,- Kč, přičemž pro případ, že by tento peněžitý trest nebyl zaplacen v zákonné lhůtě, byl uložen náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jako trest přiměřený a odpovídající výši uloženého trestu peněžitého.

Oproti návrhu státního zástupce však soud neuložil trest propadnutí zajištěných věcí, neboť s ohledem na dosavadní zjištění a na samu konstrukci obžaloby není možno dojít k závěru, že zajištěné věci jsou vlastnictvím některého z obžalovaných. Ze skutkové věty pod bodem 2. obžaloby je zřejmé, že tímto vlastníkem má být společnost Expand services, s.r.o. Nutno konstatovat, že trest propadnutí určitých jednotlivých konkrétních věcí není možno dle soudu uložit více osobám, byť jsou stíhány jako spolupachatelé. Věci byly navíc zajištěny v souvislosti s porušením zákona č. 353/2003 Sb. a ve věci jde dle rozhodnutí soudu ve vztahu ke společnosti Expand services, s.r.o. o správní delikt, přičemž věc obžalované společnosti Expand services, s.r.o. je postoupena dle § 222/2 tr. řádu příslušnému správnímu orgánu, který má dle citovaného zákona výslovně právo rozhodnout i o těchto zajištěných věcech.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též

proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

**Okresní soud v Novém Jičíně
dne 13.8.2014**

JUDr. Radim Švec, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Diana Gelnarová